

Liimapuupalkki

Voiko liimapuupalkin ilmestyminen katukuvaan mennä tunteisiin? Ilmeisesti voi. Tämän sain ainakin itse kokea, kun ajelin eräänä aamuna töihin ja näin ensimmäisen kerran uuden kirkon korkealle kohoavat liimapuupalkit. Siinä se nyt on. Konkreettinen osoitus tähänastisesta tehdystä työstä.

Muistan vielä hyvin, millainen tunnelma vallitsi ensimmäisessä kirkkovaltuustossa, kirkkopalon jälkeen. Melkein jokainen valtuutettu halusi kertoa omasta näkökulmastaan, miten oli kokenut kirkkopalon ja miten esimerkiksi omalla työpaikalla oli siihen suhtauduttu. Kokouksen tunnelma oli surumielinen, mutta toiveikas ja kokouksessa päätimmekin uuden kirkon rakentamisesta. Lopuksi veisattu Herraa hyvää kiittäkää - virsi antoi alkusysäyksen työlle, jota kukaan meistä valtuutetuista ei ollut aiemmin tehnyt – ollut rakentamassa uutta kirkkoa. Tuo sama virsi nousi mieleeni nähtyäni liimapuupalkit ja autossa itsekseni sitä veisasin.

Uusi kirkko on herättänyt seurakuntalaisissa monenlaisia mielipiteitä. Itse olen miettinyt, että olisi ollut mukava tietää, oliko 200 vuotta sitten yhtään eripuraa, millainen kirkko tähän kylään tehtäisiin. Noista ajoista on sekä kirkollinen elämä että sananvapaus menneet huiman askeleen eteenpäin ja onneksi ihmiset nykyään saavat ilmaista oman mielipiteensä, myös meidän uudesta kirkosta. Töitä uuden kirkon saamiseksi on tehty paljon ja prosessi on tähän asti ollut mielenkiintoinen myös näin rivivaltuutetun seurata ja olla mukana. Toivon, että tämä rakennusvaihe tuo seurakuntalaisille uuden kirkon lähemmäs omaa elämää ja pikku hiljaa alamme tottua ajatukseen, että seurakunnassamme on ainakin hetken aikaa, Suomen uusin kirkko. Itse odottelen jo innolla, kun pääsemme kirkon vihkiäisissä veisaamaan *Herraa hyvää kiittäkää*.

Taru Haaga

Luottamushenkilö

